

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.3.2008
KOM(2008) 124 endelig

2008/0050 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om markedsføring og anvendelse af foder

{SEK(2008) 275}

{SEK(2008) 276}

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Generel baggrund

Animalsk produktion udgør næsten halvdelen af den samlede landbrugsproduktion i EU. Foder er den største udgiftspost for de 5 millioner husdyravlere i Fællesskabet. Markedsføringsbetingelserne for foder har afgørende indflydelse på konkurrenceevnen i sektoren for husdyrhold. Det andet vigtige foderområde er foder til selskabsdyr, som købes dagligt af de over 60 millioner husstande i EU, der holder selskabsdyr. Virksomhederne i EU, der fremstiller foderblandinger, herunder foder til selskabsdyr, har en årlig omsætning på næsten 50 mia. EUR, fodermiddelsektoren ikke medregnet.

Etiketten tjener håndhævelses-, sporbarheds- og kontrolformål, samtidig med at den skal give brugeren en række oplysninger. Da mærkning er det centrale kommunikationsmiddel sælger og køber imellem, bør den være så enkel og tydelig som muligt. De obligatoriske krav bør afspejle en afvejning af, hvad der er nødvendigt for at give gennemsnitsbrugeren mulighed for at træffe et kvalificeret valg. Mærkningen af foder bør ses i et bredere brugeroplysningsperspektiv. Køb af foder til husdyr er i dag en business-to-business-aktivitet.

Formålene med forslaget

Forslaget indgår i Kommissionens rullende forenklingsprogram. De overordnede mål er således - ud fra forudsætningen om at sikre det høje foder- og fødevarer sikkerhedsniveau, der er opnået i Fællesskabet - at konsolidere, revidere og forny direktiverne om omsætning og mærkning af fodermidler og foderblandinger. Forenklingen af de eksisterende regler vil ikke bringe det høje dyresundhedsbeskyttelsesniveau i fare. Forslaget har til sigte at skabe juridisk klarhed, sikre en ensartet gennemførelse og bidrage til et velfungerende indre marked. For at øge konkurrenceevnen i EU's foder- og landbrugssektor skal de tekniske krav forenkles, ligesom unødvendige administrative byrder skal fjernes. Desuden skal brugerne af foder sættes i stand til at træffe kvalificerede valg uden at blive vildledt.

Helt konkret er det operative mål, for så vidt angår lister over fodermidler, via klare betegnelser og ordentlig kundeinformation at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende. Med hensyn til godkendelsesprocedurerne er målet at sikre, at kravene vedrørende før-markedsføringstilladelser står i et rimeligt forhold til risikoen, og at der for nye fodermidler på markedet fastsættes specifikke regler for korrekt anvendelse. I sektoren for foderblandinger skal innovation og konkurrenceevne fremmes ved at begrænse unødvendige mærkningskrav. Hvad angår foder til selskabsdyr er det operationelle mål at sikre, at foder til selskabsdyr mærkes mere hensigtsmæssigt, så køberne af denne type foder undgår vildledende mærkning.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Ved Rådets direktiv 79/373/EØF blev der fastsat regler for omsætning af foderblandinger. Rådets direktiv 93/74/EØF indeholder principperne for foder med særlige ernæringsformål ("diætfoder") som en særlig type foderblanding. Ved Rådets direktiv 96/25/EF er der fastsat almindelige bestemmelser om omsætning og anvendelse af fodermidler. Rådets direktiv 82/471/EØF indeholder betingelser vedrørende handel med de såkaldte "bioproteiner" (visse produkter, der anvendes i foderstoffer), som tilhører kategorien fodermidler. Derudover er der ved Rådets direktiv 93/113/EF fastsat bestemmelser om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer, og den stadig gældende artikel 16 i det ellers ophævede Rådets direktiv 70/524/EØF indeholder regler for mærkning af fodertilsetningsstoffer, der anvendes i foderblandinger.

Disse retsfor skrifter gennemføres ved Kommissionens direktiv 80/511/EØF om tilladelse til i visse tilfælde at forhandle foderblandinger i ulukkede pakninger eller beholdere, Kommissionens direktiv 82/475/EØF om fastsættelse af de råvarekategorier, der kan anvendes i forbindelse med mærkning af foderblandinger til selskabsdyr, Kommissionens direktiv 94/39/EF om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål og Kommissionens beslutning 2004/217/EF om en liste over stoffer, hvis omsætning eller anvendelse som fodermidler er forbudt ("negativliste").

Med forslaget strømlines, forenkles, opdateres og fornyes ovennævnte bestemmelser.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslaget er i tråd med Kommissionens indsats for bedre lovgivning og med Lissabonstrategien. Der fokuseres på at forenkle reguleringsprocessen og dermed lette den administrative byrde og forbedre konkurrenceevnen for den europæiske fødevarerindustri, samtidig med at man garanterer fødevarer sikkerheden, opretholder et højt niveau for beskyttelse af folkesundheden og tager hensyn til internationale aspekter.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Via en stadig mere intensiv aktivitet med høringer, møder og bilaterale kontakter har medlemsstaterne, repræsentanter for tredjelande og aktørerne på markedet siden 2002 haft mulighed for at give deres holdning til kende.

I 2003 gav Kommissionen en ekstern kontrahent i opdrag at undersøge en mulig revision af visse dele af foderlovgivningen. Den endelige rapport med titlen "Evaluering af muligheden for at vedtage et nyt forslag til omarbejdning af lovgivningen om mærkning af foder samt ændring af godkendelses-/tilbagekaldelsesproceduren for visse fodermiddelkategorier" blev forelagt i juni 2004.

I november 2005 gennemførte Kommissionen som et interaktivt politikudformningsinitiativ en offentlig høring for at indhente oplysninger om de

potentielle virkninger af de vigtigste punkter i forbindelse med revisionen af den nuværende lovgivning.

I januar og februar 2007 blev der afholdt paneldrøftelser med medlemsstaterne inden for rammerne af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, med Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og med aktørerne på markedet, repræsenteret i Den Rådgivende Gruppe for Fødevarekæden, Dyresundhed og Plantesundhed. Medlemsstaterne er blevet hørt om flere af elementerne i udkastet til lovgivningsforslag på to arbejdsgruppemøder af hver en dags varighed i juni og juli 2007.

Konsekvensanalyse

For hver af de vigtige politikforanstaltninger, der foreslås i forslaget til forordning, er flere løsningsmuligheder - fra ophævelsesbestemmelser (deregulering) over opretholdelse af status quo og indførelse af nye obligatoriske foranstaltninger til delegering af ansvar til aktørerne på markedet (samregulering) - blevet analyseret ud fra deres økonomiske, sociale, arbejdsmarkedsmæssige og miljømæssige konsekvenser for de forskellige berørte parter og myndigheder.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse, der forelægges parallelt med dette forslag i form af et arbejdsdokument fra Kommissionen. Dokumentet er også tilgængeligt på følgende adresse:

http://ec.europa.eu/food/food/animalnutrition/labelling/index_en.htm

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder. Med den foreslåede forordning, som afløser eksisterende lovgivning vedrørende markedsføring og anvendelse af visse typer foder, forenkles og fornyes bestemmelserne, idet målet er at sikre en hensigtsmæssig information af brugerne og forbrugerne samt et velfungerende indre marked baseret på folkesundhedsbeskyttelse.

Retsgrundlag

EF-traktatens artikel 37 og artikel 152, stk. 4.

Subsidiaritetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene i forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvilket skyldes følgende:

Hjørnестenen i fællesskabsinitiativet er fastsættelse af betingelser for omsætning og anvendelse af foder i EU, som det ikke er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne selv håndterer, hvis det indre marked skal kunne fungere tilfredsstillende. Erfaringen viser, at indbyrdes forskelle i gennemførelsen af direktiverne medlemsstaterne

imellem lægger hindringer i vejen for et harmoniseret indre marked, dvs. frie varebevægelser for foder. Derudover er det Unionens ret at træffe foranstaltninger for at forbedre produktiviteten og indtjeningen i europæisk landbrug ved at skabe ensartede produktionsvilkår.

Hvis de enkelte medlemsstater hver især selv skulle træffe foranstaltninger, kunne dette føre til forskellige niveauer for foder/fødevarer sikkerhed og forvirre forbrugerne. En fuldt harmoniseret lovgivning om omsætning af foder vil blandt andet lette tilbagekaldelsen af foder i forbindelse med påvisning af risici.

Det er berettiget at træffe foranstaltninger i EU-regi for at bidrage til et velfungerende indre marked for omsætning og anvendelse af foder, for så vidt angår konkurrenceevnen blandt de europæiske foderstofvirksomheder og husdyravlere. Harmoniserede regler er desuden til gavn for de europæiske brugere af foder, som har en interesse i at blive behørigt informeret.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Med den foreslåede forordning harmoniseres de lovmæssige rammer for markedsføring og anvendelse af visse typer foder, og den bidrager dermed til at sikre en velfungerende fodersektor i EU. De foreslåede lovgivningstiltag blev gransket nøje med udgangspunkt i forudsætningen om at garantere foder/fødevarer sikkerheden, idet man foretog en afvejning af de forventede fordele og ulemperne. Der er desuden på hvert enkelt område foretaget en tilbunds gående vurdering for at sikre, at de specifikke foranstaltninger ikke indebærer uforholdsmæssigt store eller uberettigede byrder.

Uden en harmonisering ville der blive opretholdt nationale markedsførings- og produktionsvilkår for de enkelte lande. Den administrative byrde reduceres.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået instrument: Én enkelt forordning.

Forenkling er et centralt element i forslaget, og anvendelsen af forordninger anses generelt for at fremme forenkling, fordi en forordning sikrer, at alle aktører skal følge de samme regler på samme tid (Kommissionens meddelelse om forenkling (KOM(2005) 535).

Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige, hvilket skyldes følgende forhold:

Fællesskabet har udviklet et omfattende regelsæt med krav vedrørende omsætning og anvendelse af foder. Disse er stadig indeholdt i en lang række direktiver med mange krydsreferencer og indbyrdes overlapninger. De pågældende krav blev imidlertid vedtaget enten som sporadiske initiativer til imødekommelse af behovene i det indre marked eller som led i Fællesskabets indsats for at højne foder- og

fødevarer sikkerheden. Denne situation har resulteret i en række forskellige ordninger, som kun kan begrundes ud fra en historisk betragtning.

Gennemførelsen af direktiverne på nationalt plan fører desuden til uharmoniserede markedsføringsvilkår, som skaber hindringer for handelen internt i EU, hvilket flere sager ved EF-Domstolen bærer vidnesbyrd om. Problemet med forskelligartede betegnelser for bestemte typer foder er en kilde til stadige hovedbrud i virksomhederne og hos de nationale myndigheder og EU-myndighederne, herunder domstolene. Det er vanskeligt at få gennemført en ensartet klassificering, så længe EF-forskrifterne er indeholdt i direktiver.

Endelig er de forskellige ændringer af direktiverne faktisk udformet på en sådan måde, at medlemsstaterne i praksis ikke har haft nogen særlig manøvre margin i forbindelse med gennemførelsen, hvilket betyder, at de har været mere "forordningslignende", end det egentlig er ånden i direktiver. Målet var netop at undgå en forskelligartet anvendelse i medlemsstaterne. Fællesskabslovgivningen på foderområdet er i en årrække blevet udformet på denne måde, dvs. som reaktion på behovet for retssikkerhed, som er blevet efterspurgt af aktørerne på markedet og ofte også af medlemsstaterne.

For at rekapitulere ville en ny, samlet forordning skabe sammenhæng og klarhed i hele fodersektoren i EU.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen, de administrative procedurer for offentlige myndigheder (på EU- og medlemsstatsplan) og de administrative procedurer for private parter.

Ved at ophæve unødvendige muligheder for medlemsstaterne for på nationalt plan at dispensere fra de almindelige bestemmelser og ved at ophøje nyttige undtagelser til obligatoriske fællesskabsbestemmelser strømlines lovgivningen, ligesom der skabes øget åbenhed for de berørte parter. Ordlyden vil blive ajourført og blive gjort klarere.

Forslaget indgår i Kommissionens rullende forenklingsprogram og i dens lovgivnings- og arbejdsprogram 2007 under referencen 2007/SANCO/004.

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

Nærmere redegørelse for forslaget

Kapitel I - Indledende bestemmelser

Bestemmelserne vedrørende omsætning og anvendelse af fodermidler og foderblandinger skal sikre foder- og fødevarer sikkerhedsniveauet og samtidig skabe moderne markedsbetingelser for aktørerne. I den forbindelse skal de gældende horisontale bestemmelser og særbestemmelser på tilknyttede områder respekteres. En vellykket målopfyldelse forudsætter klare definitioner af de forskellige typer foder og relevante begreber.

Kapitel 2 - Generelle krav

Der fastsættes generelle sikkerheds- og markedsføringskrav for alle typer foder. Producenter og andre aktører pålægges særlige forpligtelser for at sikre passende kontrol- og fodersikkerhedsforanstaltninger.

Kommissionen bemyndiges til at føre og ajourføre en liste over materialer, som det er forbudt at markedsføre.

Kapitel 3 - Markedsføring af særlige typer foder

Der fastsættes kriterier for fodermidler vedrørende urenheder, og Kommissionen bemyndiges til at udstede retningslinjer, der gør det muligt at skelne fodermidler fra andre typer foder.

En præcisering for tilskudsfoder er særlig vigtig for så vidt angår maksimumsindholdet af fodertilsetningsstoffer.

Bestemmelserne for foder med særlige ernæringsformål (diætfoder) opretholdes, med mulighed for at opdatere listen over godkendelser efter udvalgsproceduren i samråd med Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, hvis det er nødvendigt.

Kapitel 4 - Mærkning, præsentation og emballering

De almindelige mærkningsbestemmelser for alle fodermidler og foderblandinger skal sikre nøjagtighed og hensigtsmæssighed. Det må præciseres, hvor ansvaret for korrekt mærkning i fødevarer kædens forskellige led ligger. Anprisninger skal dokumenteres videnskabeligt efter anmodning fra kontrolmyndighederne.

De generelle obligatoriske mærkningskrav skal være de samme for fodermidler og foderblandinger. Angivelsen af fodertilsetningsstoffer baseres på sikkerhedsklassificering. For så vidt angår foder til selskabsdyr skal fleksibilitet sikre, at angivelsen af tilsætningsstoffer i mærkningen ikke forvirrer kunden.

Der fastsættes passende særlige obligatoriske krav vedrørende mærkning af fodermidler, foderblandinger og diætetisk foder.

Brugerne af foder skal have ret til på eget initiativ at indhente oplysninger ud over de obligatoriske mærkningsoplysninger.

Der fastsættes særlige mærkningsbestemmelser for forurenede foder.

På grundlag af de positive erfaringer, der er gjort, fastsættes der undtagelsesbestemmelser til basismærkningskravene og de særlige mærkningskrav.

Der etableres en ramme for frivillig mærkning af foderblandinger til dyr bestemt til fødevarereproduktion og til selskabsdyr.

Med hensyn til foderemballage åbnes der mulighed for under visse omstændigheder at dispensere fra kravet om, at foder kun markedsføres i lukkede beholdere.

Mærkningsprincipperne skal gælde for såvel præsentation af som reklame for foder.

Kapitel 5 - EF-fortegnelse over fodermidler og kodekser for god mærkningspraksis

En mere udtømmende liste over fodermidler med behørig produktidentifikation ville være til gavn for åbenheden på markedet. En liste med specifikationer for fodermidler har ikke betydning for fodersikkerheden, og aktørerne på markedet kan bedst selv prioritere, i hvilken rækkefølge produkterne skal behandles, og hvor detaljerede oplysninger der skal angives, og denne opgave bør derfor overlades til aktørerne.

På grundlag af de positive erfaringer med udarbejdelsen af retningslinjer for god foderhygiejnepraksis til industrien og aktørernes berettigede interesse i at blive involveret på dette område skal aktørerne tilskyndes til at udarbejde EF-kodekser for god mærkningspraksis inden for de fastsatte rammer for frivillig mærkning.

Kommissionen vil bidrage til udarbejdelsen af den frivillige EF-fortegnelse og kodekserne med rådgivning og endelig godkendelse. Det sikres, at alle relevante aktører medvirker ved udformningen af disse redskaber.

Kapitel 6 - Almindelige og afsluttende bestemmelser

Kommissionen vil vedtage bestemmelser om gennemførelsen af de foranstaltninger, forslaget til forordning omfatter, i overensstemmelse med forskriftsproceduren, jf. Rådets afgørelse 1999/468/EF.

Bestemmelserne om mærkning af forblandinger i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1831/2003 ændres for at rette op på visse uoverensstemmelser.

Bilag: Der fastsættes tekniske bestemmelser for mærkning af foder med de nødvendige specifikationer. Dette indbefatter specifikke obligatoriske og frivillige mærkningsoplysninger om fodermidler og foderblandinger. Det er desuden nødvendigt at fastsætte de relevante tolerancer for kontrollen af mærkningsoplysningerne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om markedsføring og anvendelse af foder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et af de grundlæggende mål med fødevarerlovgivningen er et højt niveau for beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed⁵. Ved samme forordning indførtes samtidig fra jord til bord-princippet, hvor foder fremhæves som et følsomt trin i starten af fødevarerekæden.
- (2) Foder kan opdeles i kategorierne fodermidler, foderblandinger, fodertilsætningsstoffer og foderlægemidler. Reglerne for markedsføring af fodertilsætningsstoffer er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer⁶ og for foderlægemidler i Rådets direktiv 90/167/EØF af 26. marts 1990 om fastsættelse af betingelserne for tilberedning, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler i Fællesskabet⁷.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 575/2006 (EUT L 100 af 8.4.2006, s. 3).

⁶ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 af 5.3.2005, s. 8).

⁷ EFT L 92 af 7.4.1990, s. 42.

- (3) Der er behov for at opdatere gældende lovgivning om omsætning og anvendelse af fodermidler og foderblandinger, som omfatter foder til selskabsdyr, dvs. Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁸, Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål⁹ ("diætetisk foder"), Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning og anvendelse af fodermidler¹⁰ og Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer¹¹ ("bioproteiner"). I forbindelse med at disse direktiver afløses, er det nødvendigt også at lade Kommissionens direktiv 80/511/EØF af 2. maj 1980 om tilladelse til i visse tilfælde at forhandle foderblandinger i ulukkede pakninger eller beholdere¹² afløse.
- (4) Som følge af at direktiv 79/373/EØF afløses, bør Rådets direktiv 93/113/EF af 14. december 1993 om anvendelse og afsætning af enzymer, mikroorganismer og præparater heraf i foderstoffer¹³ også afløses. Endvidere indebærer ophævelsen af direktiv 79/373/EØF, at artikel 16 i Rådets direktiv 70/524/EØF, som fortsatte med at være gyldig efter ophævelsen af direktiv 70/524/EØF ved forordning (EF) nr. 1831/2003, nødvendigvis må afløses af bestemmelser for mærkning af fodertilsætningsstoffer, der anvendes i foderblandinger.
- (5) Da vand ikke er omfattet af definitionen af foder som fastlagt i Fællesskabets fødevarer- og foderlovgivning og ikke markedsføres som fodermiddel, bør denne forordning ikke indeholde betingelser for vand, der anvendes i foder. Foderstofvirksomhedernes anvendelse af vand er i stedet omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne¹⁴.
- (6) Som supplement til kravene vedrørende foder i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikel 4 i forordning (EF) nr. 183/2005 bør der fastsættes særlige bestemmelser for sikkerhed og markedsføring, som også bør gælde for foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion.
- (7) Foderstofvirksomhedsledernes ansvarsområder er fastlagt i artikel 17, 18 og 20 i forordning (EF) nr. 178/2002. Disse artikler dækker ikke foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion. Den seneste tids erfaringer viser, at foder af denne type kan undergrave foder- og fødevarer sikkerheden. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser, hvorved nævnte artikler udvides til også at omfatte foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion.
- (8) For at håndhæve overholdelsen af nærværende forordning skal medlemsstaterne foretage offentlig kontrol i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at

⁸ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁹ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 23. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

¹⁰ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 35. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003.

¹¹ EFT L 213 af 21.7.1982, s. 8. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/116/EF (EUT L 379 af 24.12.2004, s. 81).

¹² EFT L 126 af 21.5.1980, s. 14. Ændret ved direktiv 98/67/EF (EFT L 261 af 24.9.1998, s. 10).

¹³ EFT L 334 af 31.12.1993, s. 17. Ændret ved direktiv 97/40/EF (EFT L 180 af 9.7.1997, s. 21).

¹⁴ EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1.

foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes¹⁵. Denne kontrol bør omfatte ikke blot de obligatoriske, men også de frivillige mærkningsoplysninger. For at muliggøre kontrol af dataene om sammensætningen bør der fastsættes acceptable tolerancer for de værdier, der angives i mærkningen.

- (9) Med henblik på håndtering af fodersikkerhedsrisici bør listen over produkter, hvis markedsføring som foder er forbudt, jf. Kommissionens beslutning 2004/217/EF¹⁶, opretholdes. Anvendelsen af denne liste bør ikke betyde, at alle produkter, der ikke figurerer på listen, kan betragtes som sikre.
- (10) Sondringen mellem fodermidler, fodertilsætningsstoffer og veterinærlægemidler har betydning for markedsføringsvilkårene. Fodermidler anvendes først og fremmest for at opfylde dyrs behov for blandt andet energi, næringsstoffer, mineraler og kostfibre. De er normalt ikke kemisk veldefinerede, med undtagelse af de basale næringsstoffer. Virkninger, der er berettigede på grundlag af videnskabelige vurderinger, og som er forbeholdt fodertilsætningsstoffer eller veterinærlægemidler, bør holdes adskilt fra fodermidlers objektive anvendelser. Der bør udarbejdes retningslinjer for, hvordan man sonderer mellem de forskellige produkttyper.
- (11) Definitionen af tilskudsfoder i direktiv 79/373/EØF har i flere medlemsstater givet anledning til problemer med anvendelsen af bestemmelserne. For at sikre en ensartet anvendelse af lovgivningen bør der være grænser for, hvilke mængder tilsætningsstoffer tilskudsfoder kan indeholde.
- (12) Direktiv 82/471/EØF sigtede mod at forbedre forsyningen af proteinrigt foder i Fællesskabet. Direktivet indeholder krav om en procedure for godkendelse før markedsføring for alle bioproteiner. Der er hidtil kun udstedt et meget begrænset antal nye godkendelser, og manglen på proteinrigt foder er stadig mærkbar. Det generelle krav vedrørende før-markedsføringstilladelser viste sig derfor at være prohibitivt, og sikkerhedsrisici kunne i stedet håndteres ved at forbyde risikobehæftede produkter på grundlag af markedsovervågning. Hvis resultatet af risikovurderingen af et bioprotein var eller er negativt, bør det forbydes at omsætte eller anvende det pågældende produkt. Det særlige krav om en generel procedure for godkendelse før markedsføring for bioproteiner bør således ophæves, sådan at sikkerhedssystemet for disse produkter er det samme som for alle andre fodermidler.
- (13) Bestemmelserne i direktiv 93/74/EØF, der er gennemført ved direktiv 94/39/EF om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål¹⁷, viste sig at virke efter hensigten og bør opretholdes i opdateret form. Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt "autoriteten") bør høres om effekten af og sikkerheden ved sådant foder, når de tilgængelige videnskabelige og tekniske oplysninger lader formode, at anvendelsen af det pågældende foder muligvis ikke opfylder det påtænkte ernæringsformål eller kan have negative virkninger for dyrs eller menneskers sundhed, miljøet eller dyrevelfærden.

¹⁵ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

¹⁶ EUT L 67 af 5.3.2004, s. 31.

¹⁷ EFT L 207 af 10.8.1994, s. 20.

- (14) Mærkning tjener håndhævelses-, sporbarheds- og kontrolformål. Derudover bør mærkningen give kunderne de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan træffe det valg, der bedst muligt opfylder deres behov, og mærkningen bør være ensartet, sammenhængende, gennemskuelig og forståelig. Eftersom kunderne og især husdyravlerne ikke kun træffer deres valg på salgsstedet, hvor de kan se nærmere på foderemballagen, skal kravene vedrørende mærkningsoplysninger ikke kun gælde for etiketterne på produktet, men også for andre former for kommunikation mellem sælger og køber. Disse principper bør desuden også finde anvendelse på præsentation af og reklame for foderet.
- (15) Mærkning omfatter obligatoriske, frivillige og supplerende oplysninger. De obligatoriske oplysninger bør omfatte såvel basismærkningskrav som særlige krav vedrørende henholdsvis fodermidler og foderblandinger samt supplerende krav for diætetisk foder.
- (16) Det gældende princip om, at det kun er visse fodertilsætningsstoffer, der skal mærkes, når de anvendes i fodermidler og foderblandinger, har vist sin værdi i praksis. Såvel inddelingen i kategorier i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 som det forhold, at visse former for mærkning af tilsætningsstoffer kan give anledning til forvirring, især blandt ejere af selskabsdyr, kræver opdatering og fornyelse.
- (17) I 2002 indførte man som reaktion på BSE- og dioxinkriserne kravet om, at vægtprocenten skal angives for alle fodermidler i foderblandinger. Samtidig er fødevarer- og fodersikkerheden i mellemtiden forbedret væsentligt takket være forordning (EF) nr. 178/2002 og (EF) nr. 183/2005 og gennemførelsesbestemmelserne hertil, navnlig med fokuseringen på ansvaret hos lederne af foderstof- og fødevarer virksomheder, det forbedrede sporbarhedssystem, indførelsen af HACCP-principperne i foderstofvirksomhederne og retningslinjerne for god hygiejnepraksis i foderstofvirksomheder. Disse positive resultater, som afspejles i meddelelserne til det hurtige varslingsystem for fødevarer og foder, berettiger en ophævelse af forpligtelsen til at angive vægtprocenten for alle fodermidler i foderblandinger. De nøjagtige procentandele kan eventuelt angives på frivillig basis.
- (18) For at sikre, at kunden informeres på behørig vis og ikke vildledes, bør det være et krav, at den nøjagtige vægtprocent angives, såfremt det pågældende fodermiddel fremhæves i mærkningen på en foderblanding.
- (19) På visse områder, hvor producenten ikke er forpligtet til at angive nærmere oplysninger på etiketten, bør kunden have mulighed for at anmode om yderligere oplysninger. Angivelsen af fodermidlerne i en foderblanding i rækkefølge efter faldende vægt giver allerede vigtige oplysninger om produktets sammensætning. I lyset af udviklingen i fællesskabslovgivningen i den senere tid, som giver bedre garantier med hensyn til især HACCP, sporbarhed, strenge hygiejneregler og udarbejdelsen af fællesskabsretningslinjer for god hygiejnepraksis, bør producenten have ret til at afvise anmodningen, såfremt han mener, at udbredelse af de pågældende oplysninger ville indebære en krænkelse af hans intellektuelle ejendomsret. Dette ville ikke have betydning for fødevarer- og fodersikkerheden, idet de kompetente myndigheder altid har ret til at få oplyst den nøjagtige procentandel af alle fodermidler.

- (20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer¹⁸ indeholder ikke krav om mærkning af foder, der indeholder for store mængder uønskede stoffer. Der bør derfor fastsættes passende bestemmelser herom.
- (21) Der bør fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at dispensere fra de almindelige mærkningskrav, i det omfang disse krav ikke er nødvendige for at beskytte menneskers eller dyrs sundhed eller forbrugernes interesser og ville indebære urimelige byrder for producenten eller foderstofvirksomhedslederne, der er ansvarlige for mærkningsoplysningerne. På grundlag af erfaringerne bør dispensationsmuligheden omfatte foder, der leveres af én landbruger til en anden med henblik på anvendelse på dennes bedrift, små mængder, foderblandinger bestående af højst tre fodermidler samt blandinger af hele plantekorn eller -frø.
- (22) Foderblandinger bør som en generel regel skulle markedsføres i lukkede beholdere, men der bør fastsættes passende undtagelsesbestemmelser.
- (23) Del B i bilaget til direktiv 96/25/EF og bilaget til direktiv 82/471/EØF indeholder lister med betegnelser, beskrivelser og mærkningsbestemmelser for visse fodermidler. Disse lister letter udvekslingen af oplysninger om produkternes egenskaber producenter og købere imellem. Listerne er imidlertid ikke udtømmende. Det betyder, at også fodermidler, der ikke figurerer på listerne, kan markedsføres. Dertil kommer, at der i flere år ikke er føjet nye fodermidler til listerne, med det resultat at antallet af fodermidler på markedet, der er omfattet af listerne, er blevet reduceret. Især for nye fodermidler bør listerne udvides til gavn for aktørerne på markedet, som er dem, der nyder godt af ordentlige produktbeskrivelser.
- (24) Erfaringerne med at overlade det til aktørerne at fastlægge normer på foderhygiejneområdet ved hjælp af fællesskabsretningslinjer har været helt igennem positive. Der kunne sikres større fleksibilitet og en højere grad af overensstemmelse med brugernes informationsbehov, hvis aktørerne og ikke lovgiveren fastlagde udvidede lister. Aktørerne kan afpasse de ressourcer, de afsætter, efter værdien af en sådan fodermiddelliste. De nuværende lister over fodermidler i direktiv 96/25/EF og 82/471/EØF bør være den første udgave af EF-fortegnelsen over fodermidler, som aktørerne så kan fuldstændiggøre i overensstemmelse med deres interesser. Det bør være frivilligt at anvende fortegnelsen, men for at undgå, at køberen vildledes med hensyn til, hvad det egentlig er, han tilbydes, bør producenten oplyse det, hvis han bruger betegnelser fra fortegnelsen uden i øvrigt at anvende denne.
- (25) Moderne mærkning fremmer en konkurrencepræget markedssituation, hvor dynamiske, effektive og innovative operatører effektivt kan udnytte mærkningen fuldt ud til at sælge deres produkter. Både for business-to-business-relationerne i forbindelse med markedsføring af foder til husdyr og for forholdet mellem producenter og købere af foder til selskabsdyr kunne kodekser for god mærkning være et nyttigt middel til at opfylde målene for moderne mærkning. Disse kodekser kunne indeholde en fortolkning af de gældende rammer for frivillig mærkning.

¹⁸ EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/77/EF (EUT L 271 af 30.9.2006, s. 53).

- (26) Kvaliteten og relevansen af fortegnelsen og kodekserne for god mærkning afhænger helt af, at alle berørte parter bidrager. For at styrke brugernes ret til ordentlig information må der i særlig grad tages hensyn til disses interesser. Dette kan sikres, ved at Kommissionen godkender fortegnelsen og kodekserne.
- (27) Målsætningerne om foder- og fødevarer sikkerhed og et velfungerende indre marked for foder kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁹.
- (29) Kommissionen bør især have beføjelse til at træffe afgørelse om produkter, som det er forbudt at anvende som foder, at godkende foder med særlige ernæringsformål, at fastlægge en liste over mærkningskategorier af fodermidler til dyr, der ikke er bestemt til fødevarerproduktion, at ændre listen over frivillige mærkningsoplysninger og at tilpasse bilagene på grundlag af den videnskabelige og tekniske udvikling. Da der er tale om generelle foranstaltninger, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, blandt andet ved at supplere denne, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (30) Artikel 16 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om mærkning og emballering af fodertilsætningsstoffer og forblandinger. Navnlig reglerne vedrørende forblandinger har givet anledning til praktiske problemer med gennemførelsen for industrien og de kompetente myndigheder. Artiklen bør ændres for at sikre en mere ensartet mærkning af forblandinger.
- (31) Direktiv 79/373/EØF, 80/511/EØF, 82/471/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF bør derfor ophæves.
- (32) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning -

¹⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

Artikel 1

Formål

Denne forordning har til formål i overensstemmelse med de generelle principper i forordning (EF) nr. 178/2002 at harmonisere betingelserne for markedsføring og anvendelse af foder med henblik på at sikre en tilfredsstillende information af brugere og forbrugere samt et velfungerende indre marked.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der regler for markedsføring og anvendelse af foder i Fællesskabet, herunder krav til mærkning, emballering og præsentation.
2. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser på foderområdet, nemlig:
 - a) direktiv 90/167/EØF
 - b) direktiv 2002/32/EF
 - c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopater²⁰

²⁰ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

- d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum²¹
 - e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer²² og
 - f) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF²³.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på vand, hvad enten det indtages direkte af dyrene eller bevidst tilsættes foder.

Artikel 3 *Definitioner*

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne af "foder", "foderstofvirksomhed", "leder af en foderstofvirksomhed", "markedsføring" og "sporbarhed" i forordning (EF) nr. 178/2002 samt definitionerne af "fodertilsætningsstof", "forblanding", "tekniske hjælpestoffer" og "daglig ration" i forordning (EF) nr. 1831/2003.
2. Endvidere forstås ved:
- a) "dyr bestemt til fødevarereproduktion": dyr, der holdes med henblik på produktion af fødevarer til konsum, herunder dyr, der ikke anvendes til konsum, men som tilhører arter, der normalt kan anvendes til konsum i Fællesskabet
 - b) "dyr, der ikke er bestemt til fødevarereproduktion": dyr, der holdes eller opdrættes, men ikke anvendes til konsum, såsom pelsdyr, selskabsdyr og dyr, der holdes i laboratorier, zoologiske haver eller cirkusser
 - c) "pelsdyr": dyr, der holdes eller opdrættes med henblik på produktion af pels og ikke anvendes til konsum
 - d) "selskabsdyr": dyr tilhørende arter, der fodres, opdrættes eller holdes, men normalt ikke anvendes til konsum i Fællesskabet

²¹ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

²² EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.

²³ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24.

- e) "fodermidler": vegetabiliske eller animalske produkter, der har som væsentligste formål at opfylde dyrs ernæringsbehov, i naturlig tilstand, friske eller konserverede, og derivater af disse efter industriel forarbejdning samt organiske eller uorganiske stoffer, som kan indeholde fodertilsætningsstoffer, og som er bestemt til fodring af dyr, enten i uforandret eller forarbejdet stand, til fremstilling af foderblandinger eller som bærestof i forblandinger
- f) "foderblanding": blanding af fodermidler, med eller uden fodertilsætningsstoffer, der er beregnet til fodring af dyr, i form af fuldfoder eller tilskudsfoder
- g) "fuldfoder": foderblanding, som på grund af dens sammensætning fuldt ud dækker den daglige ration
- h) "tilskudsfoder": foderblanding med mindst ét fodermiddel, der har et stort indhold af visse stoffer, men som på grund af dens sammensætning kun sammen med andet foder dækker den daglige ration
- i) "mineralsk foder": tilskudsfoder, der indeholder mindst 40 % råaske
- j) "mælkeerstatning": foderblanding, der som tørfoder eller opløst i en given mængde væske gives til ungdyr som supplement til eller erstatning for modermælken efter kolostrum eller til slagtekalve, -lam eller -kid
- k) "bærestof": stof, der anvendes til at opløse, fortynde, dispergere eller på anden måde ændre et fodertilsætningsstofs fysiske form med henblik på at lette håndtering, tilsætning eller anvendelse af tilsætningsstoffet uden at ændre dets teknologiske funktion og uden selv at have en teknologisk virkning
- l) "særligt ernæringsformål": opfyldelse af særlige ernæringsbehov hos dyr, hvis assimilation, absorption eller stofskifte er eller kunne blive forstyrret midlertidigt eller kronisk, og som derfor kan have gavn af foder, der er særlig velegnet i deres situation
- m) "foder med særlige ernæringsformål": foder, der på grund af sin særlige sammensætning eller særlige fremstillingsproces, som klart adskiller det fra almindeligt foder, kan opfylde et særligt ernæringsformål. Foder med særlige ernæringsformål omfatter ikke foderlægemidler efter betydningen i direktiv 90/167/EØF
- n) "datoen for mindste holdbarhed": den dato, indtil hvilken producenten garanterer, at foderet som et minimum bevarer sine særlige egenskaber under egnede opbevaringsforhold
- o) "parti": en produktionsenhed fra ét anlæg, hvor der anvendes ensartede produktionsparametre, eller et antal af sådanne enheder, når de er fremstillet fortløbende og oplagres sammen. Består af en identificerbar mængde foder, hvorom det er fastslået, at dette har fælles karakteristika såsom oprindelse, sort, emballagetype, emballeringsvirksomhed, afsender eller mærkning

- p) "mærkning": betegnelse af foder med angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler på enhver form for emballage, beholdere, skilte, etiketter, dokumenter, halsetiketter eller internetsider, der henviser til eller ledsager foderet
- q) "etiket": enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til en beholder med foder
- r) "præsentation": foderets form, fremtræden eller emballage, de anvendte emballeringsmaterialer samt den måde, hvorpå foderet er arrangeret, og de omgivelser, hvori det udstilles.

Kapitel 2

Generelle krav

Artikel 4

Krav vedrørende sikkerhed og markedsføring

1. Ved anvendelsen af denne forordning finder artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikel 4 i forordning (EF) nr. 183/2005 tilsvarende anvendelse på foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion.
2. Foder må kun markedsføres og anvendes, hvis det:
 - a) er sundt, uforfalsket, egnet til formålet og af sædvanlig handelskvalitet
 - b) ikke har en direkte negativ indvirkning på miljøet eller på dyrevelfærden
 - c) er mærket, emballeret og præsenteret i henhold til bestemmelserne i denne forordning, i direktiv 90/167/EØF og i forordning (EF) nr. 1831/2003, alt efter hvad der er relevant.
3. Foder skal opfylde de tekniske bestemmelser om urenheder og andre kemiske determinanter i bilag I.

Artikel 5

Foderstovirksomhedernes ansvarsområder og forpligtelser

1. Ved anvendelsen af denne forordning finder artikel 17, 18 og 20 i forordning (EF) nr. 178/2002 tilsvarende anvendelse på foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion.
2. Foderproducenter giver myndighederne med ansvar for gennemførelsen af den offentlige kontrol adgang til alle oplysninger vedrørende sammensætningen af og de påståede egenskaber hos det foder, de markedsfører, der gør det muligt at efterprøve rigtigheden af de oplysninger, der gives i mærkningen.

*Artikel 6
Forbud*

1. Foder må ikke indeholde eller bestå af materialer, som det er forbudt at markedsføre eller at anvende som foder.
2. Under hensyntagen til især videnskabelig dokumentation, teknologiske fremskridt, meddelelser i det hurtige varslingsystem for fødevarer og foder og resultater af offentlig kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 vedtager Kommissionen en liste over materialer, som det er forbudt at markedsføre eller at anvende som foder.

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 4.

Kapitel 3 Markedsføring af særlige typer foder

*Artikel 7
Fodertypers karakteristika*

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 29, stk. 2, vedtage retningslinjer, hvori det præciseres, hvordan man sonderer mellem fodermidler, fodertilsætningsstoffer og veterinærlægemidler.

*Artikel 8
Indholdet af fodertilsætningsstoffer i tilskudsfoder*

Uden at det tilsidesætter anvendelsesbetingelserne i den forordning, hvorved det pågældende fodertilsætningsstof godkendes, må tilskudsfoder ikke indeholde et fodertilsætningsstof i mængder, der er over 100 gange større end den maksimumsgrænse, der er fastsat for indholdet af det pågældende stof i fuldfoder, eller fem gange større, når der er tale om coccidiostatika og histomonostatika.

*Artikel 9
Markedsføring af foder med særlige ernæringsformål*

Foder med særlige ernæringsformål må kun markedsføres som sådant, hvis det har de ernæringssegenskaber, der er væsentlige for det pågældende ernæringsformål, i overensstemmelse med den påtænkte anvendelse som godkendt og opført på den liste, der er opstillet i henhold til artikel 10.

Artikel 10
Godkendelse af påtænkte anvendelser

1. Godkendelser af påtænkte anvendelser kan gives efter ansøgning fra en person med hjemsted i Fællesskabet eller efter anmodning fra en medlemsstat. En sådan ansøgning eller anmodning indgives til Kommissionen.
2. Ansøgeren udarbejder et dossier, som dokumenterer, at det pågældende foder opfylder det relevante ernæringsformål, og at det ikke har negative virkninger for dyrs eller menneskers sundhed, miljøet eller dyrevelfærden.
3. Kommissionen sender ansøgningsdossieret til medlemsstaterne.
4. Giver de foreliggende videnskabelige og tekniske oplysninger Kommissionen grund til at formode, at anvendelse af det pågældende foder muligvis ikke vil opfylde det påtænkte ernæringsformål eller vil kunne have negative virkninger for dyrs eller menneskers sundhed, miljøet eller dyrevelfærden, sender Kommissionen inden for tre måneder Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt "autoriteten") en anmodning om en vurdering sammen med dossieret. Autoriteten afgiver udtalelse senest seks måneder efter modtagelsen af anmodningen. Tidsfristen forlænges, hvis autoriteten ønsker supplerende oplysninger fra ansøgeren.
5. Senest seks måneder efter at have sendt dossieret til medlemsstaterne eller, hvis det er relevant, at have modtaget autoritetens udtalelse vedtager Kommissionen en forordning, hvorved den giver eller afviser at give den relevante godkendelse, og opstiller en liste i overensstemmelse hermed, jf. artikel 9.

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 4.
6. Den oprindelige ansøger eller en medlemsstat kan anmode om at få trukket en påtænkt anvendelse, der er opført på listen, tilbage. Anmodningen skal være ledsaget af et dossier, der begrundes anmodningen. Kommissionen kan også indlede tilbagekaldelsesproceduren, hvis den råder over tilstrækkeligt med væsentlige oplysninger til selv at sammensætte et dossier.
7. Kommissionen sender dossieret til medlemsstaterne og til den oprindelige ansøger, med henblik på at de kan fremsætte bemærkninger dertil. Proceduren i stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Mærkning, præsentation og emballering

Artikel 11

Generelle principper

1. Foders mærkning og præsentation må ikke vildlede brugeren
 - a) med hensyn til foderets påtænkte anvendelse eller karakteristika, især dets art, fremstillings- eller frembringelsesmåde, identitet, egenskaber, sammensætning, mængde og holdbarhed samt de dyrearter eller dyrekategorier, foderet er beregnet til
 - b) ved at tillægge det pågældende foder virkninger eller egenskaber, som det ikke har, eller ved at give indtryk af, at det har særlige egenskaber, når alt lignende foder har de samme egenskaber
 - c) med hensyn til mærkningens overensstemmelse med EF-fortegnelsen og EF-kodekserne, jf. artikel 25 og 26.
2. Fodermidler og foderblandinger, der markedsføres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere i henhold til artikel 23, stk. 2, skal være ledsaget af et dokument, der indeholder alle obligatoriske mærkningsoplysninger som fastsat i denne forordning.
3. Hvis foder udbydes til salg ved hjælp af fjernkommunikationsteknik som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF²⁴, skal de mærkningsoplysninger, der er obligatoriske i henhold til denne forordning, fremgå af det materiale, der bruges til fjernsalget.
4. Bilag II indeholder yderligere generelle mærkningsbestemmelser.
5. I bilag III til denne forordning er der fastsat tolerancer for afvigelser mellem de i mærkningen angivne værdier for sammensætningen af et fodermiddel eller en foderblanding og de værdier, der måles ved analyser som led i den offentlige kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 12

Ansvar

1. Producenten af foderet er ansvarlig for mærkningsoplysningerne og sikrer, at de gives og er materielt rigtige.
2. Markedsføres foderet under navnet eller firmanavnet på en leder af en foderstofvirksomhed, som ikke er producenten, er den pågældende foderstofvirksomhedsleder ansvarlig for mærkningsoplysningerne.

²⁴ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

3. I det omfang deres aktiviteter har betydning for mærkningen i den virksomhed, der er under deres ledelse, sikrer lederne af foderstofvirksomheder, at de oplysninger, der gives, opfylder kravene i denne forordning, uanset hvordan oplysningerne formidles.
4. Ledere af foderstofvirksomheder med ansvar for detail- eller distributionsaktiviteter, der ikke har betydning for mærkningen, bidrager med fornøden omhu til at sikre, at mærkningskravene er opfyldt, især ved ikke at levere foder, som de på grundlag af de foreliggende oplysninger og i deres egenskab af fagfolk ved eller burde have formodet ikke opfylder disse krav.
5. Lederne af foderstofvirksomheder sikrer i den virksomhed, der er under deres ledelse, at de obligatoriske mærkningsoplysninger kan formidles i hele fødevarekæden, så den endelige bruger kan få stillet oplysningerne til rådighed i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 13 Anprisninger

1. Det kan i mærkningen og ved præsentationen af foder fremhæves, at foderet indeholder eller ikke indeholder et bestemt stof, ligesom særlige ernæringsegenskaber eller -processer eller særlige funktioner i tilknytning til et af disse elementer kan fremhæves, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Anprisningen er objektiv, kan kontrolleres af de kompetente myndigheder og er let forståelig for brugeren af foderet, og
 - b) den, der er ansvarlig for mærkningen, fremlægger efter anmodning fra den kompetente myndighed videnskabelig dokumentation for, at anprisningen er sandfærdig, enten med offentligt tilgængelige beviser eller med dokumenteret virksomhedsforskning. Den videnskabelige dokumentation skal foreligge, når foderet markedsføres.
2. Uden at det tilsidesætter stk. 1, er anprisninger vedrørende optimering af ernæringen og fremme eller beskyttelse af de fysiologiske forhold tilladt, hvis de ikke er baseret på en farmakologisk eller en immunologisk virkning.
3. Foders mærkning eller præsentation må ikke indeholde anprisninger om, at foderet
 - a) kan forebygge, behandle eller helbrede en sygdom, eller
 - b) har særlige ernæringsformål og karakteristika ud over dem, der er angivet på den i artikel 9 omhandlede liste.

Artikel 14 Præsentation af obligatoriske mærkningsoplysninger

1. De obligatoriske mærkningsoplysninger skal, som et minimum på sproget eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor foderet markedsføres, gives i deres helhed på et fremtrædende sted på emballagen, beholderen eller en dertil fæstnet etiket, idet de skal være iøjnefaldende og let læselige og ikke må kunne slettes.

2. De obligatoriske mærkningsoplysninger skal være lette at identificere og må ikke skjules af andre oplysninger. Den farve, font og skriftstørrelse, der anvendes, må ikke skjule eller fremhæve bestemte oplysninger, medmindre formålet er at henlede opmærksomheden på sikkerhedssætninger.
3. De i artikel 26 omhandlede EF-kodekser kan omfatte specifikationer vedrørende kravene i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 15

Generelle obligatoriske mærkningskrav

Et fodermiddel eller en foderblanding må ikke markedsføres, medmindre mærkningen indeholder følgende oplysninger:

- a) fodertype: "fodermiddel", "fuldfoder" eller "tilskudsfoder", alt efter hvad der er relevant;

for tilskudsfoder kan følgende betegnelser anvendes, hvis det er relevant: "mineralsk foder", "mælkeerstatning som fuldfoder" eller "mælkeerstatning som tilskudsfoder";

til selskabsdyr bortset fra katte og hunde kan "fuldfoder" eller "tilskudsfoder" erstattes af "foderblanding"
- b) navn eller firmanavn og adresse på den foderstofvirksomhedsleder, der er ansvarlig for mærkningsoplysningerne
- c) eventuelt virksomhedens godkendelsesnummer, tildelt i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1774/2002 eller artikel 10 i forordning (EF) nr. 183/2005. Har en producent flere numre, skal han angive det, han er tildelt i henhold til forordning (EF) nr. 183/2005
- d) partiets referencenummer
- e) nettomængden udtrykt i masseenheder for faste produkter og i masse- eller rumfangsenheder for flydende produkter
- f) listen over fodertilsetningsstoffer, med navn og indhold foranstillet, jf. kapitel I i bilag V eller VI, alt efter hvad der er relevant, dog med forbehold af mærkningsbestemmelser fastsat i den forordning, hvorved det enkelte fodertilsetningsstof er godkendt
- g) vandindhold, jf. punkt 6 i bilag I.

Artikel 16

Særlige obligatoriske krav vedrørende mærkning af fodermidler

1. Ud over at skulle opfylde kravene i artikel 15 skal mærkningen af fodermidler omfatte navnet på fodermidlet sammen med den obligatoriske angivelse for den pågældende kategori, jf. listen i bilag IV.

2. Oplysningerne i stk. 1 kan erstattes af oplysningerne i den i artikel 25 omhandlede EF-fortegnelse.
3. Findes det anvendte navn på fodermidlet i den i artikel 25 omhandlede EF-fortegnelse, uden at den, der er ansvarlig for mærkningen, anvender reglerne deri, skal dette være angivet tydeligt på etiketten.

Artikel 17

Særlige obligatoriske krav vedrørende mærkning af foderblandinger

1. Ud over at skulle opfylde kravene i artikel 15 skal mærkningen af foderblandinger omfatte følgende:
 - a) dyreart eller dyrekategori, som foderblandingen er beregnet til
 - b) anvisninger for korrekt anvendelse, med angivelse af det formål, foderet er beregnet til at opfylde
 - c) såfremt producenten ikke er ansvarlig for mærkningsoplysningerne:
 - producentens navn eller firmanavn og adresse eller
 - det identifikationsnummer, der er tildelt i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 183/2005; hvis dette nummer ikke findes, så et registreringsnummer tildelt efter anmodning fra producenten med det format, der er angivet i kapitel II i bilag V til forordning (EF) nr. 183/2005
 - d) datoen for mindste holdbarhed, angivet som følger:
 - "Skal anvendes inden ..." efterfulgt af datoen - med angivelse af en bestemt dag - for foder, der er meget letfordærligt på grund af nedbrydningsprocesser
 - "Skal helst anvendes inden ..." efterfulgt af datoen - med angivelse af en bestemt måned - for øvrigt foder.

Hvis fremstillingsdatoen er angivet i mærkningen, kan datoen angives sammen med teksten "... (antal dage eller måneder) efter fremstillingsdatoen"
 - e) listen over de fodermidler, foderet er sammensat af, med overskriften "Sammensætning" og med angivelse af navnet på hvert enkelt fodermiddel, idet de pågældende fodermidler angives i rækkefølge efter faldende vægt; listen kan omfatte angivelse af vægtprocenten
 - f) de obligatoriske angivelser, jf. kapitel II i bilag V eller VI, alt efter hvad der er relevant.

2. Følgende krav gælder for den i stk. 1, litra e), omhandlede liste:
- a) Navnet på og vægtprocenten for et fodermiddel skal angives, hvis indholdet af det pågældende fodermiddel nævnes eller fremhæves i mærkningen med tekst, billeder eller grafik.
 - b) Hvis vægtprocenten for de fodermidler, der indgår i en foderblanding til dyr bestemt til fødevareproduktion, ikke er angivet på etiketten, skal producenten efter anmodning fremlægge oplysninger om den mængdemæssige sammensætning, idet angivelserne skal ligge inden for +/- 15 % af værdierne for foderformuleringen, medmindre producenten anser disse oplysninger for at være kommercielt følsomme og vurderer, at udbredelse af dem kunne indebære en krænkelse af hans intellektuelle ejendomsret.
 - c) For foderblandinger til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion, kan den specifikke angivelse af fodermidlets navn erstattes af navnet på den kategori, fodermidlet tilhører.
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), opstiller Kommissionen en liste over kategorier af fodermidler, som det er tilladt at angive i stedet for individuelle fodermidler i mærkningen af foder til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion.

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 4.

Artikel 18

Supplerende krav vedrørende mærkning af foder med særlige ernæringsformål

Ud over at skulle opfylde de generelle obligatoriske krav i artikel 15 og 16 eller i artikel 17, alt efter hvad der er relevant, skal mærkningen af foder med særlige ernæringsformål omfatte følgende:

- a) betegnelsen "diætetisk", som er forbeholdt foder med særlige ernæringsformål, ved siden af betegnelsen på foderet, jf. artikel 15, litra a)
- b) de påkrævede oplysninger vedrørende den påtænkte anvendelse, jf. kolonne 1, 2, 3, 4, 5 og 6 i den i artikel 9 omhandlede liste
- c) en anbefaling om at konsultere en ernæringsekspert inden anvendelse af foderet eller inden forlængelse af anvendelsesperioden.

Artikel 19

Supplerende krav vedrørende mærkning af foder til selskabsdyr

På etiketten til foder til selskabsdyr skal der være angivet et frikaldsnummer, hvor kunden kan indhente oplysninger ud over de obligatoriske oplysninger vedrørende:

- a) de fodertilsætningsstoffer, det pågældende foder til selskabsdyr indeholder, og

- b) de indeholdte fodermidler, der er nævnt efter kategori, jf. artikel 17, stk. 2, litra c).

Artikel 20

Supplerende krav vedrørende mærkning af forurenede foder

1. Ud over at skulle opfylde kravene i artikel 15, 16, 17 og 18 skal foder, der indeholder en større mængde uønskede stoffer, end hvad der er tilladt i henhold til direktiv 2002/32/EF, mærkes "Foder med et for stort indhold af ... (angivelse af de(t) uønskede stof(fer) i overensstemmelse med bilag I til direktiv 2002/32/EF) - må kun anvendes af virksomheder, der er godkendt til rensning af foder". Godkendelse af disse virksomheder sker i henhold til artikel 10, nr. 2) eller 3), i forordning (EF) nr. 183/2005.
2. Er det hensigten at mindske eller fjerne forureningen ved rensning, skal den supplerende mærkning af forurenede foder have følgende ordlyd: "Foder med et for stort indhold af ... (angivelse af de(t) uønskede stof(fer) i overensstemmelse med bilag I til direktiv 2002/32/EF) - må kun anvendes som foder efter passende rensning".

Artikel 21

Dispensationer

1. De i artikel 15, litra c), d) og e), og i artikel 16, stk. 2, omhandlede oplysninger er ikke nødvendige, hvis køberen inden hver handel skriftligt har givet afkald på disse oplysninger. En handel kan omfatte flere leverancer.
2. Hvad angår pakket foder kan de i artikel 15, litra c), d) og e), og i artikel 17, stk. 1, litra c), d) og e), omhandlede oplysninger gives på pakningen uden for det område, hvor etiketten er anbragt, jf. artikel 14, stk. 1. I så fald skal det være angivet, hvor disse oplysninger findes.
3. Uden at det tilsidesætter bestemmelserne i bilag I til forordning (EF) nr. 183/2005, er de i artikel 15, litra c), d) og e), og i artikel 16, stk. 2, i nærværende forordning omhandlede oplysninger ikke obligatoriske for fodermidler, der ikke indeholder fodertilsetningsstoffer ud over konserveringsmidler eller ensileringsstoffer, og som fremstilles og leveres af en foderstofvirksomhedsleder, jf. artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 183/2005, til en bruger af foder i primærproduktionsleddet med henblik på anvendelse på dennes egen bedrift.
4. De i artikel 17, stk. 1, litra f), omhandlede obligatoriske angivelser er ikke nødvendige for blandinger af hele plantekorn eller -frø.
5. For foderblandinger, der består af højst tre fodermidler, er de i artikel 17 stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger ikke nødvendige, hvis de anvendte fodermidler klart fremgår af beskrivelsen.

6. For mængder på højst 20 kg fodermidler eller foderblandinger, der er bestemt til den endelige bruger og sælges i løs vægt, kan de i artikel 15, 16 og 17 omhandlede oplysninger bringes til køberens kendskab med relevante opslag på salgsstedet. I så fald gives oplysningerne i artikel 15, litra a), og artikel 16, stk. 1, eller artikel 17, stk. 1, litra a) og b), alt efter hvad der er relevant, skriftligt til forbrugeren, senest som påtryk på fakturaen.
7. For mængder af foder til selskabsdyr, der ikke overstiger den daglige ration for den pågældende dyreart, og som sælges i pakninger med flere beholdere, kan de i artikel 15, litra b), c) og f), og i artikel 17, stk. 1, litra c), e) og f), omhandlede oplysninger gives på pakningen i stedet for på hver enkelt beholder.
8. Uanset denne forordning kan medlemsstaterne anvende nationale bestemmelser for foder til dyr, der anvendes til videnskabelige formål eller forsøg, forudsat at dette formål klart fremgår af etiketten. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om sådanne bestemmelser.

Artikel 22
Frivillig mærkning

1. Ud over de obligatoriske mærkningsoplysninger kan mærkningen af foderblandinger også indeholde frivillige mærkningsoplysninger, forudsat at de generelle principper i artikel 11 overholdes.
2. Den supplerende frivillige mærkning må kun omfatte følgende:
 - a) frivillige angivelser, jf. bilag V og VI
 - b) produktions- eller fremstillingsland
 - c) produktets (handels)betegnelse
 - d) oplysninger om foderets fysiske tilstand eller den særlige behandling, det har undergået
 - e) vandindhold
 - f) fremstillingsdato
 - g) særlige oplagingsforhold
 - h) produktets pris.
3. Kommissionen kan ændre listen over oplysninger i stk. 2.

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 4.

Artikel 23
Emballage

1. Foder må kun markedsføres i lukkede pakninger eller beholdere. Pakningerne eller beholderne skal være lukket således, at lukkemekanismen beskadiges ved åbning og ikke kan genanvendes.
2. Uanset stk. 1 kan foder markedsføres i løs vægt eller i ulukkede pakninger eller beholdere, når der er tale om:
 - a) fodermidler
 - b) foderblandinger, der er fremstillet udelukkende ved at blande hele korn, hele frø eller hele frugter
 - c) leverancer mellem producenter af foderblandinger indbyrdes
 - d) leverancer af foderblandinger direkte til brugeren af foder
 - e) leverancer fra producenter af foderblandinger til emballeringsvirksomheder
 - f) foderblandinger i mængder på højst 50 kg, der er bestemt til den endelige bruger, og som udtages direkte af en pakning eller beholder, der var lukket
 - g) sliksten.

Artikel 24
Ompakning

1. Hvis et parti foder opdeles, angives de obligatoriske mærkningsoplysninger i henhold til denne forordning på emballagen, beholderen eller ledsagedokumentet for hver del af partiet sammen med en reference til det oprindelige parti.
2. Ændres sammensætningen af et foder efter markedsføring, tilpasses de obligatoriske mærkningsoplysninger i overensstemmelse hermed, idet ansvaret herfor ligger hos den foderstofvirksomhedsleder, der er ansvarlig for ændringen af foderet.

Kapitel 5

EF-fortegnelse over fodermidler og EF-kodekser for god mærkningspraksis

Artikel 25 *EF-fortegnelse over fodermidler*

1. Der udarbejdes en EF-fortegnelse over fodermidler (i det følgende benævnt "fortegnelsen") som et redskab til at forbedre mærkningen af fodermidler. Fortegnelsen skal for hvert af de fodermidler, den omfatter, indeholde følgende oplysninger:
 - a) navn
 - b) identifikationsnummer
 - c) en beskrivelse af fodermidlet, herunder oplysninger om fremstillingsprocessen, hvis det er relevant
 - d) specifikke oplysninger om den ernæringsmæssige sammensætning, som mærkningen skal indeholde, jf. artikel 16, stk. 2
 - e) et glossar, hvori de forskellige processer og tekniske udtryk, der er nævnt, er forklaret.
2. I første omfang indføres i fortegnelsen de fodermidler, der er opført i del B i bilaget til direktiv 96/25/EF og i bilaget til direktiv 82/471/EØF, efter proceduren i artikel 29, stk. 2.
3. Proceduren i artikel 27 finder anvendelse ved ændringer af fortegnelsen.
4. Denne artikel berører ikke sikkerhedskravene i artikel 4.

Artikel 26 *EF-kodekser for god mærkningspraksis*

1. Kommissionen tilskynder til udarbejdelse af to EF-kodekser for god mærkningspraksis (i det følgende benævnt "kodekserne") - én for foder til selskabsdyr og én for foder til dyr bestemt til fødevareproduktion. Kodekserne skal vedrøre frivillig mærkning i overensstemmelse med artikel 22 og bidrage til at sikre bedre mærkning.
2. Proceduren i artikel 27 anvendes ved udarbejdelsen og enhver ændring af kodekserne.

Artikel 27
Udarbejdelse af fortegnelsen og kodekserne

1. Fortegnelsen og kodekserne udvikles og ændres, når de er udarbejdet, i det nødvendige omfang af alle relevante repræsentanter for de europæiske foderstofsektorer:
 - a) i samråd med andre interesserede parter som f.eks. brugerne af foder
 - b) i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, autoriteten
 - c) under hensyntagen til erfaringerne fra udtalelser afgivet af autoriteten samt ny videnskabelig eller teknisk viden.
2. Kommissionen godkender fortegnelsen samt udkast til kodekser og til ændringer heri efter proceduren i artikel 29, stk. 2, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De er udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1,
 - b) deres indhold er praktisk anvendeligt i hele Fællesskabet for de sektorer, som de gælder for, og
 - c) de er hensigtsmæssige som middel til at nå de opstillede mål.
3. Kommissionen offentliggør titlerne på fortegnelsen og kodekserne samt referencerne hertil i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende.

Kapitel 6 **Almindelige og afsluttende bestemmelser**

Artikel 28
Ændringer af bilagene og gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen kan ændre bilag I-VI for at tilpasse dem til udviklingen på det videnskabelige og tekniske område.

Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 29, stk. 4.
2. Gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, kan vedtages efter proceduren i artikel 29, stk. 3.

*Artikel 29
Udvalgsprocedure*

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, som er nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 (i det følgende benævnt "komitéen").
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist fastsættes til tre måneder.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

*Artikel 30
Ændring af forordning (EF) nr. 1831/2003*

I artikel 16 i forordning (EF) nr. 1831/2003 foretages følgende ændringer:

- 1) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

- a) Litra d) affattes således:

"d) i givet fald det godkendelsesnummer, der er tildelt den virksomhed, der fremstiller eller markedsfører fodertilsætningsstoffet eller forblandingen i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003*

* EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1."

- b) Som andet afsnit indsættes:

"For så vidt angår forblandinger finder litra b), d), e) og g) ikke anvendelse på de deri anvendte fodertilsætningsstoffer."

- 2) Stk. 3 affattes således:

"3. Ud over oplysningerne i stk. 1 forsynes emballagen eller beholderen for et fodertilsætningsstof, der tilhører en funktionel gruppe angivet i bilag III, eller for en forblanding indeholdende et tilsætningsstof, der tilhører en funktionel gruppe angivet i bilag III, med de i samme bilag omhandlede oplysninger, der skal være tydelige, let læselige og ikke sletbare."

3) Stk. 4 affattes således:

"4. Når der er tale om forblandinger, skal ordet "FORBLANDING" (med store bogstaver) fremgå af mærkningen, og bærestoffer skal, når der er tale om fodermidler, angives i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../... [om markedsføring og anvendelse af foder]*.

* EUT L [...] af [...], s. [...]."

Artikel 31 Ophævelse

Direktiv 79/373/EØF, 80/511/EØF, 82/471/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF ophæves.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 32 Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om økonomiske sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver senest den [anvendelsesdatoen] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 33 Overgangsforanstaltninger

Overgangsforanstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 29, stk. 3.

Artikel 34 Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 12 måneder efter offentliggørelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

TEKNISKE BESTEMMELSER OM URENHEDER, MÆLKEERSTATNING, FODERMIDLER TIL BINDING ELLER DENATURERING, ASKEINDHOLD OG VANDINDHOLD, JF. ARTIKEL 4

1. Fodermidler skal, i overensstemmelse med god fremstillingspraksis som omhandlet i forordning (EF) nr. 183/2005, være fri for kemiske urenheder fra fremstillingsprocessen og for tekniske hjælpestoffer, hvis der ikke er fastsat nogen maksimumsgrænse for indholdet heraf i den i artikel 25 omhandlede fortegnelse.
2. Fodermidlers botaniske renhed må ikke være mindre end 95 %, medmindre en anden grænse er fastsat i den i artikel 25 omhandlede fortegnelse. Til botaniske urenheder regnes urenheder i form af plantematerialer, der er uskadelige for dyrene, f.eks. strå, korn og frø af andre dyrkede arter eller frø af ukrudt. Indholdet af botaniske urenheder såsom rester af andre olieholdige frø eller frugter fra en tidligere fremstillingsproces må ikke overstige 0,5 % for hver type olieholdige frø eller frugter.
3. Jernindholdet i mælkeerstatningsfoder til kalve med en levende vægt på 70 kg eller derunder skal være mindst 30 mg/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %.
4. Hvis fodermidler anvendes til denaturering eller binding af andre fodermidler, kan produktet stadig betragtes som et fodermiddel. Navnet på samt arten og mængden af det fodermiddel, der anvendes til binding eller denaturering, skal angives i mærkningen. Hvis et fodermiddel er bundet af et andet fodermiddel, må den procentuelle andel af sidstnævnte fodermiddel ikke overstige 3 % af den samlede vægt.
5. Indholdet af aske, der er uopløselig i saltsyre, må ikke overstige 2,2 % af tørstoffet. Grænsen på 2,2 % kan dog overskrides for så vidt angår:
 - fodermidler
 - foderblandinger, der indeholder tilladte mineralske bindemidler
 - mineralske foderblandinger
 - foderblandinger med et indhold på over 50 % biprodukter af ris eller sukkerroer
 - foderblandinger til opdrættede fisk med et indhold af fiskemel på over 15 %, forudsat at indholdet er angivet på etiketten.

6. Såfremt der ikke er fastsat en anden værdi i bilag III eller i den i artikel 25 omhandlede fortegnelse, skal vandindholdet i foder angives, hvis det overstiger:
- 5 % i mineralfoder uden organiske bestanddele
 - 7 % i mælkeerstatningsfoder og andre foderblandinger med et mælkeproduktindhold på over 40 %
 - 10 % i mineralfoder med organiske bestanddele
 - 14 % i andet foder.

BILAG II

GENERELLE MÆRKNINGSBESTEMMELSER, JF. ARTIKEL 11, STK. 4

1. Det indhold, som er angivet, eller som skal angives, refererer til foderets vægt, medmindre andet er anført.
2. Listen over tilsætningsstoffer skal have overskriften "Tilsætningsstoffer pr. kg."
3. Datoer angives numerisk efter rækkefølgen dag, måned og år, medmindre andet er angivet i mærkningen.
4. Synonyme betegnelser på visse sprog:
 - a) På tysk kan betegnelsen "Futtermittel-Ausgangserzeugnis" erstattes af "Einzelfuttermittel", på græsk kan "πρώτη ύλη ζωοτροφών" erstattes af "απλή ζωοτροφή", og på italiensk kan "materie prime per alimenti degli animali" erstattes af "mangime semplice".
 - b) Følgende udtryk er tilladt som betegnelse for foder til selskabsdyr: på nederlandsk "samengesteld voeder", på engelsk "pet food", på ungarsk "állateledel", på italiensk "alimento", på polsk "karma", på slovensk "hrane za hišne živali" og på spansk "alimento".
5. I anvisningerne for korrekt anvendelse af tilskudsfoder, der indeholder tilsætningsstoffer i mængder, der overstiger de fastsatte maksimumsgrænser for fuldfoder, angives den maksimale mængde i gram eller kilogram tilskudsfoder pr. dyr pr. dag.
6. Uden at det berører analysemetoderne, kan udtrykket "råprotein" erstattes af "protein", "råfedt" kan erstattes af "fedtindhold", og "råaske" kan erstattes af "forbrændt rest" eller "uorganisk stof".

BILAG III

TOLERANCER I FORBINDELSE MED MÆRKNING AF SAMMENSÆTNINGEN AF FODERMIDLER OG FODERBLANDINGER, JF. ARTIKEL 11, STK. 5

1. Tolerancerne i dette bilag omfatter tekniske og analytiske afvigelser. Når der er fastsat analytiske tolerancer på fællesskabsplan, som dækker måleusikkerhed og variationer i de anvendte procedurer, tilpasses værdierne i punkt 2 i overensstemmelse hermed, så de kun omfatter tekniske tolerancer.
2. Hvis det konstateres, at sammensætningen af et fodermiddel eller en foderblanding afviger fra den angivne sammensætning på en sådan måde, at produktets værdi reduceres, tillades følgende tolerancer:
 - a) for råprotein, sukker, stivelse og inulin:
 - 3 enheder ved angivet indhold på 30 % eller derover
 - 10 % af det angivne indhold ved angivet indhold på under 30 %, men ikke under 10 %
 - 1 enhed ved angivet indhold på under 10 %
 - b) for træstof og råfedt:
 - 2,2 enheder ved angivet indhold på 15 % eller derover
 - 15 % af det angivne indhold ved angivet indhold på under 15 %, men ikke under 5 %
 - 0,8 enheder ved angivet indhold på under 5 %
 - c) for vand, råaske, aske, der er uopløselig i saltsyre, og chlorider udtrykt som NaCl, samlet indhold af phosphor, natrium, calciumcarbonat, calcium, magnesium, syretal og stof, der er uopløseligt i let petroleum:
 - 1,5 enheder ved angivet indhold (værdier) på 15 % (15) eller derover
 - 10 % af det angivne indhold (værdi) ved angivet indhold (værdier) på under 15 % (15), men ikke under 2 % (2)
 - 0,2 enheder ved angivet indhold (værdier) på under 2 % (2)
 - d) for energiværdien 5 % og for proteinværdien 10 %

e) for fodertilsætningsstoffer²⁵:

- 10 %, hvis det angivne indhold er 1 000 enheder eller derover
- 100 enheder ved angivet indhold på under 1 000 enheder, men ikke under 500 enheder
- 20 % af det angivne indhold på under 500 enheder, men ikke under 1 enhed
- 0,2 enheder ved angivet indhold på under 1 enhed, men ikke under 0,5 enheder
- 40 % af det angivne indhold på under 0,5 enheder.

Disse tolerancer gælder også for maksimumsgrænserne for fodertilsætningsstoffer i foderblandinger.

3. Forudsat at de fastsatte maksimumsgrænser for fodertilsætningsstoffer ikke overskrides, accepteres en afvigelse fra det angivne indhold på op til tre gange tolerancen fastsat i punkt 2.
4. For fodertilsætningsstoffer tilhørende gruppen af mikroorganismer svarer den acceptable øvre grænse til den fastsatte maksimumsgrænse.

²⁵ I dette afsnit forstås ved 1 enhed 1 mg, 1 000 IU, 1×10^9 CFU eller 100 enzymaktivitetsenheder for det pågældende fodertilsætningsstof.

BILAG IV

OBLIGATORISKE MÆRKNINGSOPLYSNINGER FOR FODERMIDLER, JF. ARTIKEL 16, STK. 1

	Fodermidler, der består af:	Obligatorisk angivelse af
1.	Tørrede planteprodukter og grovfoder	<i>Råprotein, hvis > 10 % Træstof</i>
2.	Korn	
3.	Produkter og biprodukter af korn	<i>Stivelse, hvis > 20 % Råprotein, hvis > 10 % Råfedt, hvis > 5 % Træstof</i>
4.	Olieholdige frø og frugter	
5.	Produkter og biprodukter af olieholdige frø og frugter	<i>Råprotein, hvis > 10 % Råfedt, hvis > 5 % Træstof</i>
6.	Bælgplantefrø	
7.	Produkter og biprodukter af bælgplantefrø	<i>Råprotein, hvis > 10 % Træstof</i>
8.	Knolde og rodfrugter	
9.	Produkter og biprodukter af knolde og rodfrugter	<i>Stivelse Træstof Indhold af aske, der er uopløselig i HCl, hvis > 3,5 %</i>
10.	Produkter og biprodukter fra sukkerroeforberedningsindustrien	<i>Træstof, hvis > 15 % Samlet sukkerindhold, beregnet som saccharose Indhold af aske, der er uopløselig i HCl, hvis > 3,5 %</i>
11.	Produkter og biprodukter fra sukkerrørsforberedningsindustrien	<i>Træstof, hvis > 15 % Samlet sukkerindhold, beregnet som saccharose</i>
12.	Andre frø og frugter samt produkter og biprodukter heraf	<i>Råprotein Træstof Råfedt, hvis > 10 %</i>
13.	Andre planter samt produkter og biprodukter heraf	<i>Råprotein, hvis > 10 % Træstof</i>
14.	Mejeriprodukter og biprodukter heraf	<i>Råprotein Vand, hvis > 5 % Lactose, hvis > 10 %</i>
15.	Produkter og biprodukter af landdyr	<i>Råprotein, hvis > 10 % Råfedt, hvis > 5 % Vand, hvis > 8 %</i>
16.	Fisk og andre havdyr samt produkter og biprodukter heraf	<i>Råprotein, hvis > 10 % Råfedt, hvis > 5 % Vand, hvis > 8 %</i>
17.	Mineralstoffer	<i>Calcium Natrium Phosphor Andre relevante mineraler</i>
18.	Diverse produkter	<i>Råprotein, hvis > 10 % Træstof Råfedt, hvis > 10 % Stivelse, hvis > 30 % Samlet sukkerindhold, beregnet som saccharose, hvis > 10 % Indhold af aske, der er uopløselig i HCl, hvis > 3,5 %</i>

BILAG V

MÆRKNINGSOPLYSNINGER FOR DYR BESTEMT TIL FØDEVAREPRODUKTION

Kapitel I: Fodertilsætningsstoffer, jf. artikel 15, litra f), og artikel 22, stk. 2

1. Følgende tilsætningsstoffer skal angives med navn, tilsat mængde, identifikationsnummer og navnet på den funktionelle gruppe, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003, eller kategorien, hvis der er tale om "coccidiostatika og histomonostatika":
 - a) tilsætningsstoffer, for hvilke der er fastsat et maksimumsindhold
 - b) tilsætningsstoffer, der tilhører kategorierne "zootekniske tilsætningsstoffer" og "coccidiostatika og histomonostatika"
 - c) tilsætningsstoffer, der tilhører den funktionelle gruppe "urinstof og derivater heraf" i kategorien "tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber", jf. bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003.
2. Fodertilsætningsstoffer, der ikke er nævnt i punkt 1, kan (frivilligt) anføres med samme fulde angivelse eller med en delvis angivelse.
3. Den foderstofvirksomhedsleder, der markedsfører foderet, oplyser efter anmodning fra kunden navnene på de fodertilsætningsstoffer, der ikke er nævnt i punkt 1, til kunden.
4. Angives et fodertilsætningsstof med ernæringsmæssige egenskaber som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003 frivilligt i mærkningen, skal det oplyses, i hvilken mængde det er iblandet.
5. Tilhører et tilsætningsstof flere funktionelle grupper, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i foderet.

Andet tilskudsfoeder	- Råprotein	Alle arter	
	- Træstof	Alle arter	
	- Råfedt	Alle arter	
	- Råaske	Alle arter	
	- Stivelse		Alle arter
	- Samlet sukkerindhold (beregnet som saccharose)		Alle arter
	- Samlet sukkerindhold og stivelse		Alle arter
	- Energiværdi*		Alle arter
	- Proteinværdi*		Alle arter
	- Fiberfraktioner		Drøvtyggere
	- Lysin	Svin og fjerkræ	Andre arter end svin og fjerkræ
	- Methionin	Svin og fjerkræ	Andre arter end svin og fjerkræ
	- Andre aminosyrer		Alle arter
	- Vitaminer		Alle arter
- Sporstoffer		Alle arter	
- Calcium $\geq 5\%$	Alle arter		
- Calcium $< 5\%$		Alle arter	
- Natrium		Alle arter	
- Phosphor $\geq 2\%$	Alle arter		
- Phosphor $< 2\%$		Alle arter	
- Kalium		Alle arter	
- Magnesium	Drøvtyggere	Andre arter end drøvtyggere	

* Denne værdi skal angives efter EF-metoden, hvis en sådan er fastlagt, eller efter den relevante officielle nationale metode i den medlemsstat, hvor foderet markedsføres, hvis en sådan er fastlagt.

BILAG VI

MÆRKNINGSOPLYSNINGER FOR DYR, DER IKKE ER BESTEMT TIL FØDEVAREPRODUKTION

Kapitel I: Fodertilsætningsstoffer, jf. artikel 15, litra f), og artikel 22, stk. 2

1. Følgende tilsætningsstoffer skal angives med navn og/eller identifikationsnummer, tilsat mængde og navnet på den funktionelle gruppe, jf. bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003, eller kategorien, hvis der er tale om "coccidiostatika og histomonostatika":
 - a) tilsætningsstoffer, for hvilke der er fastsat et maksimumsindhold
 - b) tilsætningsstoffer, der tilhører kategorierne "zootekniske tilsætningsstoffer" og "coccidiostatika og histomonostatika"
 - c) tilsætningsstoffer, der tilhører den funktionelle gruppe "urinstof og derivater heraf" i kategorien "tilsætningsstoffer med ernæringsmæssige egenskaber", jf. bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003.
2. Fodertilsætningsstoffer, der ikke er nævnt i punkt 1, kan (frivilligt) anføres med samme fulde angivelse eller med en delvis angivelse.
3. Angives et fodertilsætningsstof med ernæringsmæssige egenskaber som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1831/2003 frivilligt i mærkningen, skal det oplyses, i hvilken mængde det er iblandet.
4. Tilhører et tilsætningsstof flere funktionelle grupper, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i foderet.

	- Phosphor - Kalium - Magnesium		Alle arter Alle arter Alle arter
--	---------------------------------------	--	--

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 79/373/EØF	Direktiv 96/25/EF	Andre retsakter: Direktiv 80/511/EØF (1), 82/471/EØF (2), 93/74/EØF (3) og 93/113/EF (4)	Denne forordning
-	-	-	Artikel 1
Artikel 1	Artikel 1	(2), (4): Artikel 1 (3): Artikel 4	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 2	(2), (3): Artikel 2	Artikel 3
-	-	-	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3	Artikel 3	(3): Artikel 1, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
	Artikel 4		Artikel 4, stk. 3
-	-	-	Artikel 5, stk. 1
Artikel 12		(3): Artikel 10, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 10a, stk. 3	Artikel 11, litra b)	(2): Artikel 8	Artikel 6
-	-	-	Artikel 7
-	-	-	Artikel 8
		(3): Artikel 3	Artikel 9
		(3): Artikel 6	Artikel 10
Artikel 5e			Artikel 11, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 1	(2): Artikel 5, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
-	-	-	Artikel 11, stk. 3
Artikel 5, stk. 6	Artikel 4 og artikel 6, stk. 4		Artikel 11, stk. 4
Artikel 6	Artikel 4		Artikel 11, stk. 5
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1		Artikel 12
Artikel 5e	Artikel 5, stk. 2	(3): Artikel 5, stk. 6	Artikel 13
Artikel 5, stk. 1, og artikel 11	Artikel 5, stk. 1, og artikel 9		Artikel 14
Artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 5, litra c)	Artikel 5, stk. 1	(4): Artikel 7, stk. 1, afsnit E, og direktiv	Artikel 15

		70/524/EØF: Artikel 16	
	Artikel 5, stk. 1, litra c) og d), og artikel 7		Artikel 16
Artikel 5, stk. 1, artikel 5c og artikel 5d			Artikel 17, stk. 1
-	-	-	Artikel 17, stk. 2
Artikel 5c, stk. 3			Artikel 17, stk. 3
		(3): Artikel 5, stk. 1, 4, 7 og artikel 6, litra a)	Artikel 18
-	-	-	Artikel 19
	Artikel 8		Artikel 20
	Artikel 6, stk. 1, litra a)		Artikel 21, stk. 1
Artikel 5, stk. 5, litra d)			Artikel 21, stk. 2
	Artikel 6, stk. 3, litra a)		Artikel 21, stk. 3
Artikel 5, stk. 5, litra b)			Artikel 21, stk. 4
Artikel 5, stk. 5, litra a)			Artikel 21, stk. 5
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 3, og artikel 6, stk. 1, litra b)		Artikel 21, stk. 6
-	-	-	Artikel 21, stk. 7
Artikel 14, litra c)			Artikel 21, stk. 8
Artikel 5, stk. 3, artikel 5c, stk. 4, og artikel 5e	Artikel 5, stk. 2		Artikel 22
Artikel 4, stk. 1		(1): Artikel 1	Artikel 23
	Artikel 5, stk. 4		Artikel 24
-	-	-	Artikel 25
-	-	-	Artikel 26
-	-	-	Artikel 27
Artikel 10	Artikel 11		Artikel 28
Artikel 13	Artikel 13	(2): Artikel 13 og 14 (3): Artikel 9	Artikel 29
-	-	-	Artikel 30
-	-	-	Artikel 31

-	-	-	Artikel 32
-	-	-	Artikel 33
-	-	-	Artikel 34
Bilaget, del A, punkt 2, 3 og 4	Bilaget, del A, afsnit II og VI		Bilag I
Bilaget, del A, punkt 1, og artikel 5, stk. 6	Artikel 6, stk. 4		Bilag II
Bilaget, del A, punkt 5 og 6	Bilaget, del A, afsnit VII		Bilag III
	Bilaget, del C		Bilag IV
Bilaget, del B			Bilag V
Bilaget, del B			Bilag VI